

در انتظار علی

اعتبار سند: اولویت ۱

تطبیق نقل با سند: اولویت ۲

الإحتجاج على أهل اللجاج (للطبرسي) / ج ۱ / ۱۹۷ / خطبة أمير المؤمنين ع بعد فتح البصرة ..... ص : ۱۹۵

باب ۶۹ خبر الطیر و أنه أحب الخلق إلى الله

۱- ج، الإحتجاج جعفر بن محمد الصادق عن آبائه عن علي ع قال: كُنْتُ أَنَا وَ رَسُولُ اللَّهِ ص فِي الْمَسْجِدِ بَعْدَ أَنْ صَلَّى الْفَجْرُ ثُمَّ نَهَضَ وَ نَهَضْتُ مَعَهُ وَ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَتَّجِعَ إِلَى مَوْضِعٍ أَعْلَمَنِي بِذَلِكَ فَكَانَ إِذَا أَبْطَأَ فِي الْمَوْضِعِ صِرْتُ إِلَيْهِ لِأَعْرِفَ خَبْرَهُ لِأَنَّهُ لَا يَتَفَارَأُ قَلْبِي عَلَى فِرَاقِهِ سَاعَةً<sup>۱</sup> فَقَالَ لِي أَنَا مُتَّجِعٌ إِلَى بَيْتِ عَائِشَةَ فَمَضَى وَ مَضَيْتُ إِلَى بَيْتِ فَاطِمَةَ ع فَلَمْ أَرُلْ مَعَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ هُمَا وَ أَنَا مَسْرُورَانِ بِهِمَا ثُمَّ إِنِّي نَهَضْتُ وَ صِرْتُ إِلَى بَابِ عَائِشَةَ فَطَرَقْتُ الْبَابَ فَقَالَتْ لِي عَائِشَةُ مَنْ هَذَا فَقُلْتُ لَهَا أَنَا عَلِيٌّ فَقَالَتْ إِنَّ النَّبِيَّ ص رَاقِدٌ فَانْصَرَفْتُ ثُمَّ قُلْتُ النَّبِيُّ رَاقِدٌ وَ عَائِشَةُ فِي الدَّارِ فَرَجَعْتُ وَ طَرَقْتُ الْبَابَ فَقَالَتْ لِي عَائِشَةُ مَنْ هَذَا فَقُلْتُ أَنَا عَلِيٌّ فَقَالَتْ إِنَّ النَّبِيَّ عَلَى حَاجَةٍ فَانْتَنَيْتُ<sup>۲</sup> مُسْتَخْفِيًا مِنْ دَقِي الْبَابِ وَ وَجَدْتُ فِي صَدْرِي مَا لَا أَسْتَطِيعُ عَلَيْهِ صَبْرًا فَرَجَعْتُ مُسْرِعًا فَدَقَقْتُ الْبَابَ دَقًّا عَنيفًا<sup>۳</sup> فَقَالَتْ لِي عَائِشَةُ مَنْ هَذَا فَقُلْتُ أَنَا عَلِيٌّ فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ص يَقُولُ لَهَا يَا عَائِشَةُ افْتَحِي لَهُ الْبَابَ فَفَتَحَتْ فَدَخَلْتُ فَقَالَ لِي أَفْعُدْ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَحَدَيْكَ بِمَا أَنَا فِيهِ أَوْ تُحَدِّثْنِي بِإِنْطَائِكَ عَنِّي فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَدِّثْنِي فَإِنَّ حَدِيثَكَ أَحْسَنُ فَقَالَ يَا أَبَا الْحَسَنِ كُنْتُ فِي أَمْرِ كَتَمْتُهُ مِنْ أَلَمِ الْجُوعِ فَلَمَّا دَخَلْتُ بَيْتَ عَائِشَةَ وَ أَطْلُتُ الْفُغُودَ لَيْسَ عِنْدَهَا شَيْءٌ تَأْتِي بِهِ مَدَدْتُ يَدِي وَ سَأَلْتُ اللَّهَ الْقَرِيبَ الْمُجِيبَ فَهَبْطَ عَلَيَّ حَبِيبِي جَبْرِئِيلُ ع وَ مَعَهُ هَذَا الطَّيْرُ وَ وَضَعَ إصْبَعَهُ عَلَى طَائِرٍ بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ أَخَذَ هَذَا الطَّيْرَ وَ هُوَ أَطْيَبُ طَعَامٍ فِي الْجَنَّةِ فَاتَّبِعْكَ بِهِ<sup>۴</sup> يَا مُحَمَّدُ فَحَمِدْتُ اللَّهَ كَثِيرًا وَ عَرَجَ جَبْرِئِيلُ فَرَفَعْتُ يَدِي إِلَى السَّمَاءِ فَقُلْتُ اللَّهُمَّ يَسِّرْ عَبْدًا يُحِبُّكَ وَ يُحِبُّنِي يَأْكُلْ مَعِيَ هَذَا الطَّائِرَ<sup>۵</sup> فَمَكَّنْتُ مَلِيًّا فَلَمْ أَرِ أَحَدًا يَطْرُقُ الْبَابَ

<sup>۱</sup> تقار في المكان: سكن و ثبت. و في المصدر: لا يتصاير.

<sup>۲</sup> في المصدر: ساعة واحدة.

<sup>۳</sup> أي انصرف.

<sup>۴</sup> أي شديدا.

<sup>۵</sup> في المصدر: فأتيتك به.

<sup>۶</sup> في المصدر: يأكل معي من هذا الطائر.

فَرَفَعْتُ يَدَيَّ ثُمَّ قُلْتُ اللَّهُمَّ يَسِّرْ عَبْدًا يُحِبُّكَ وَ يُحِبُّنِي وَ تُحِبُّهُ وَ أُحِبُّهُ يَأْكُلْ مَعِيَ هَذَا الطَّائِرَ<sup>٧</sup> فَسَمِعْتُ طَرَقَكَ لِلْبَابِ وَ ارْتِفَاعَ صَوْتِكَ فَقُلْتُ لِعَائِشَةَ أَذْخِلِي عَلَيَّ فَدَخَلَتْ فَلَمْ أَزَلْ حَامِدًا لِلَّهِ حَتَّى بَلَغْتَ إِلَيَّ إِذْ كُنْتُ تُحِبُّ اللَّهُ وَ تُحِبُّنِي وَ يُحِبُّكَ اللَّهُ وَ أُحِبُّكَ فَكُلْ يَا عَلِيٌّ فَلَمَّا أَكَلْتُ أَنَا وَ النَّبِيُّ الطَّائِرَ قَالَ لِي يَا عَلِيٌّ حَدِّثْنِي فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ أَزَلْ مُنْذُ فَارَقْتُكَ أَنَا وَ فَاطِمَةُ وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ مَسْرُورِينَ جَمِيعًا ثُمَّ نَهَضْتُ أُرِيدُكَ فَجِئْتُ فَطَرَقْتُ الْبَابَ فَقَالَتْ لِي عَائِشَةُ مَنْ هَذَا فَقُلْتُ لَهَا أَنَا عَلِيٌّ فَقَالَتْ إِنَّ النَّبِيَّ ص رَاقِدٌ فَانْصَرَفْتُ فَلَمَّا صِرْتُ<sup>٨</sup> إِلَى الطَّرِيقِ الَّذِي سَلَكَتُهُ رَجَعْتُ فَقُلْتُ النَّبِيُّ رَاقِدٌ وَ عَائِشَةُ فِي الدَّارِ لَا يَكُونُ هَذَا فَجِئْتُ فَطَرَقْتُ الْبَابَ فَقَالَتْ لِي مَنْ هَذَا فَقُلْتُ أَنَا عَلِيٌّ فَقَالَتْ إِنَّ النَّبِيَّ عَلَى حَاجَةٍ فَانْصَرَفْتُ مُسْتَحْيِيًا فَلَمَّا انْتَهَيْتُ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي رَجَعْتُ مِنْهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَجَدْتُ فِي قَلْبِي مَا لَمْ أَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا وَ قُلْتُ النَّبِيُّ عَلَى حَاجَةٍ وَ عَائِشَةُ فِي الدَّارِ فَارْجَعْتُ فَدَقَقْتُ الْبَابَ الدَّقَّ الَّذِي سَمِعْتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَسَمِعْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَ تَقُولُ لَهَا أَذْخِلِي عَلَيَّ فَقَالَ النَّبِيُّ ص أَبَيْتُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ<sup>٩</sup> الْأَمْرُ هَكَذَا يَا حُمَيْرَاءُ مَا حَمَلَكَ عَلَى هَذَا فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْتَهَيْتُ أَنْ يَكُونَ أَبِي يَأْكُلُ مِنَ الطَّيْرِ<sup>١٠</sup> فَقَالَ لَهَا مَا هُوَ بِأَوَّلِ ضِعْفٍ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ عَلِيٍّ وَ قَدْ وَقَفْتُ عَلَى مَا فِي قَلْبِكَ لِعَلِّيَّ إِنَّكَ لَتُقَاتِلِينَهُ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ تَكُونُ النِّسَاءُ يُقَاتِلُنَ الرِّجَالَ فَقَالَ لَهَا يَا عَائِشَةُ إِنَّكَ لَتُقَاتِلِينَ عَلِيًّا وَ يَصْحَبُكَ وَ يَدْعُوكَ إِلَى هَذَا نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِي<sup>١١</sup> فَيَحْمِلُونَكَ عَلَيْهِ وَ لَيَكُونَنَّ فِي قِتَالِكَ لَهُ أَمْرٌ تَتَحَدَّثُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ وَ عَلَامَةُ ذَلِكَ أَنَّكَ تَرَكِبِينَ الشَّيْطَانَ ثُمَّ تُبْتَلَيْنَ قَبْلَ أَنْ تَبْلُغِي إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يُفْصَدُ بِكَ إِلَيْهِ فَتَنْبُحَ عَلَيْكَ كِلَابُ الْخَوَافِ فَتَسْأَلِينَ الرَّجُوعَ فَيَشْهَدُ عِنْدَكَ قَسَامَةً<sup>١٢</sup> أَرْبَعِينَ رَجُلًا مَا هِيَ كِلَابُ الْخَوَافِ فَتَصِيرِينَ<sup>١٣</sup> إِلَى بَلَدٍ أَهْلُهُ أَنْصَارُكَ هُوَ أَبْعَدُ بِلَادٍ عَلَى الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ<sup>١٤</sup> وَ أَقْرَبُهَا إِلَى الْمَاءِ وَ لَتَرْجِعِينَ وَ أَنْتِ صَاغِرَةٌ غَيْرُ بِالْعَةِ إِلَى مَا تُرِيدِينَ وَ يَكُونُ هَذَا الَّذِي يَرُدُّكَ مَعَ مَنْ يَتَّقِي بِهِ مِنْ أَصْحَابِهِ إِنَّهُ لَكَ خَيْرٌ مِنْكَ لَهُ وَ لَيُنْذِرَنَّكَ مَا يَكُونُ<sup>١٥</sup> الْفِرَاقُ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ فِي الْآخِرَةِ وَ كُلُّ مَنْ فَرَّقَ عَلَيَّ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ بَعْدَ وَفَاتِي فَفِرَاقُهُ جَائِزٌ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَيَبْتَنِي مِثُّ قَبْلِ أَنْ يَكُونَ مَا تَعِدُنِي فَقَالَ لَهَا هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيَكُونَنَّ مَا قُلْتُ حَتَّى كَأَنِّي أَرَاهُ ثُمَّ قَالَ لِي فَمَنْ يَا عَلِيٌّ فَقَدْ وَجَبَتْ صَلَاةُ الظُّهْرِ حَتَّى أَمَرَ بِأَلَا بِالْأَذَانِ فَأَذَّنَ بِأَلٍّ وَ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ صَلَّى وَ صَلَّيْتُ مَعَهُ وَ لَمْ نَزَلْ فِي الْمَسْجِدِ<sup>١٦</sup>.

<sup>٧</sup> في المصدر: يأكل معي من هذا الطائر.

<sup>٨</sup> في المصدر: فلما أن صرت،.

<sup>٩</sup> في المصدر: ما لا أستطيع.

<sup>١٠</sup> في المصدر: أرى الله إلا أن يكون اه.

<sup>١١</sup> في المصدر: من هذا الطير.

<sup>١٢</sup> في المصدر: نفر من أهل بيتي و اصحابي.

<sup>١٣</sup> القسامة- بفتح القاف- الجماعة يحلفون على الشيء و يأخذونه.

<sup>١٤</sup> في المصدر: فتعرفين.

<sup>١٥</sup> في المصدر: من السماء.

<sup>١٦</sup> في المصدر: بما يكون.

<sup>١٧</sup> الاحتجاج: ١٠٤ و ١٠٥.

## گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

حضرت صادق علیه السلام بواسطه پدران گرامش علیهم السلام نقل نموده که حضرت علی علیه السلام فرمود: در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله بعد از ادای نماز صبح در مسجد نشسته بودم که آن حضرت برخاسته و حرکت نمودند و من نیز با آن حضرت روانه شدم، و رسم آن حضرت این بود که به هر جایی که می خواستند بروند مرا مطلع می فرمودند، و هر گاه توقف در آن محل طول می کشید من به آنجا می رفتم تا ببینم چه خبر شده، زیرا قلب من حتی برای زمانی کوتاه فراغ و دوری آن حضرت را طاقت نمی آورد، پس به من فرمود: من به خانه عائشه می روم، آن حضرت رهسپار شد، و من نیز به خانه فاطمه علیها السلام رفتم و ما ساعتی در منزل به واسطه فرزندانمان حسن و حسین مسرور و خشنود و سرگرم بودیم. سپس من بنا بر رسم همیشگی برخاسته و رهسپار منزل عائشه شدم، درب را زدم، عائشه گفت:

کیست؟ گفتم: منم علی. عائشه گفت: رسول خدا صلی الله علیه و آله خوابیده است. من برگشتم.

سپس گفتم: چطور می شود پیامبر در این موقع که عایشه در خانه حاضر و بیدار است خواب باشد؟! پس بازگشته و درب خانه را زدم، عایشه گفت: کیست؟ گفتم: منم علی.

گفت: پیامبر مشغول کاری است. من بازگشتم و از زدن درب در این بار بسی شرمنده شدم ولی در عین حال حسن کردم که قلبم گرفته شده و بی طاقت و بی صبر گشته و توان دوری و جدایی را ندارم، این دفعه نیز بی اختیار برگشته، و باز درب را بشدت زدم. عایشه گفت: کیست؟ گفتم: منم علی. در این هنگام صدای مبارك رسول اکرم صلی الله علیه و آله را شنیدم که به عایشه فرمود: ای عایشه درب را باز کن. عایشه درب را باز کرد و من وارد شدم.

آن حضرت فرمود: ای أبو الحسن بنشین! من برایت بگویم در چه حالی بودم، یا تو میگویی چرا دیر کردی؟! گفتم: ای رسول خدا! شما بفرمایید که سخن شما نیکوتر است.

فرمود: ای أبو الحسن! من با حالت گرسنگی از تو جدا شدم، وقتی وارد خانه عایشه شدم و در آنجا نیز چیزی برای خوردن نبود، دست خود را به دعا بلند کرده و از خداوند طلب طعام نمودم. پس جبرئیل حاضر شده و با او این مرغ بود، و او انگشت خود را در حضور من روی مرغ گذاشته و گفت: خداوند متعال به من وحی فرموده که این مرغ را که از بهترین غذاهای بهشت است گرفته و نزد شما آر. پس من نیز خداوند را بسیار حمد و ستایش نمودم. و جبرئیل از نزد من عروج کرد، و من دستهای خود را به دعا بلند کرده و عرض کردم: پروردگارا! بنده ای را که تو را دوست می دارد و تو نیز او را دوست می داری در سر این طعام حاضر فرما تا از این غذا بخورد. پس از این دعا مقداری صبر کرده و اثری ندیدیم، در مرتبه دوم دست بدعا برداشته و همان را گفتم، این دفعه صدای زدن درب تو را شنیدم، و به عایشه گفتم:

## گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

درب را باز کن تا علی وارد خانه شود، و حمد خدای را بجای آوردم، و مسرور شدم که تو محب خدا و رسول او بوده و هم محبوب خدا و رسول او هستی! پس از این غذا بخور، ای علی.

حضرت علی افزود: چون من و پیامبر آن مرغ را خوردیم به من فرمود: ای علی تو جریان خود را بگو. عرض کردم: ای رسول خدا، از وقتی از شما جدا شدم من و فاطمه و حسن و حسین خوشحال بودیم، سپس برخاسته و قصد شما را نمودم، و جریان امر را تا آخر [همان طور که در ابتدای حدیث ترجمه نمودیم] به عرض آن حضرت رساندم.

رسول خدا صلی الله علیه و آله با شنیدن این مطالب رو به عایشه نموده و فرمود: خداوند این طور مقدر فرموده است، و تو ای حمیراء به چه منظور و جهتی چنین کردی؟.

عایشه گفت: ای رسول خدا! من علاقه داشتم که پدرم برسد و از این غذا تناول کند.

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: این عمل تو اولین اظهار بغض و کینهات به علی نخواهد بود، و من از قلب تو نسبت به علی آگاهم، و بخدا سوگند که تو با او مقاتله و جنگ خواهی کرد.

عایشه گفت: ای رسول خدا، مگر ممکن است که زنان با مردها بجنگند؟

فرمود: ای عایشه، تو حتما با علی بن ابی طالب جنگ و مقاتله خواهی کرد، و گروهی از أصحاب من در این عمل با تو همراهی نموده و تو را تشویق و تحریک می کنند، و جریان جنگ تو در صفحات تاریخ ضبط شده و اولین و آخرین ائت آن را مذاکره خواهند کرد، و نشان و علامت این عمل آن است که تو سوار اشتري خواهی شد که چون شیطان باشد، و پیش از اینکه به محل مقصود برسی مواجه می شوی با حمله و صداهای سگهای «حوأب»، و در آن مکان تو اصرار به بازگشت می کنی، و جمعی به دروغ شهادت خواهند داد که آن محل «حوأب» نیست، و آنگاه به سوی شهری حرکت می کنی که اهل آن بلد أصحاب و یاران تو هستند، و آن مکان دورترین شهرها است از آسمان؛ و نزدیکترین امکنه می باشد به آب دریا.

و تو از آنجا به حالت مغلوبیت و ذلت مراجعت می کنی. و علی بن ابی طالب در آن روز و در آن گرفتاری تو: جمعی از معتمدین یاران و أصحاب خود را همراه تو کرده و تو را به سوی وطن خود مراجعت می دهد، و این را بدان که او خیرخواه تو می باشد، و در آن خلاف و جنگ تو را می ترساند از وقوع جدائی و فراق در میان من و تو در روز قیامت، زیرا کسی را که او بعد از وفاتم از ازدواج من طلاق بدهد مطلقه خواهد شد.

عایشه گفت: ای رسول خدا، ای کاش پیش از رسیدن آن روز بمیرم!.

## گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

آن حضرت فرمود: هیهات! هیهات!، سوگند به خدائی که جان من در دست قدرت و اختیار او است، آنچه گفتم شدنی است، و گویا من این ماجرا و جریان را با چشم خود مشاهده می کنم.

حضرت علی علیه السلام گوید: سپس آن حضرت روی به من نموده و فرمود: ای علی برخیز که وقت نماز ظهر رسیده است، تا به بلال دستور دهم که اذان و اقامه را بگوید، و به سوی مسجد حرکت فرموده و مشغول نماز ظهر شدند.

الأمالی (للسدوق) / النص / ۶۵۵ / المجلس الرابع و التسعون

عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: رَأَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ مَعْصُوباً بِعَصَابَةٍ فَسَأَلْتُهُ عَنْهَا فَقَالَ هِيَ دَعْوَةُ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ع فَقُلْتُ لَهُ وَ كَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ فَقَالَ كُنْتُ خَادِماً لِرَسُولِ اللَّهِ ص فَأُهِدِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ طَائِرٌ مَشْوِيٌّ فَقَالَ اللَّهُمَّ ائْتِنِي بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ وَ إِلَيَّ يَأْكُلُ مَعِيَ مِنْ هَذَا الطَّائِرِ فَجَاءَ عَلِيٌّ ع فَقُلْتُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ص عَنْكَ مَشْغُولٌ وَ أَحْبَبْتُ أَنْ يَكُونَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ص يَدَهُ الثَّانِيَةَ فَقَالَ اللَّهُمَّ ائْتِنِي بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ وَ إِلَيَّ يَأْكُلُ مَعِيَ مِنْ هَذَا الطَّائِرِ فَجَاءَ عَلِيٌّ ع فَقُلْتُ رَسُولُ اللَّهِ ص عَنْكَ مَشْغُولٌ وَ أَحْبَبْتُ أَنْ يَكُونَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ص يَدَهُ الثَّالِثَةَ فَقَالَ اللَّهُمَّ ائْتِنِي بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ وَ إِلَيَّ يَأْكُلُ مَعِيَ مِنْ هَذَا الطَّائِرِ فَجَاءَ عَلِيٌّ ع فَقُلْتُ رَسُولُ اللَّهِ ص عَنْكَ مَشْغُولٌ وَ أَحْبَبْتُ أَنْ يَكُونَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي فَرَفَعَ عَلِيٌّ ع صَوْتَهُ فَقَالَ وَ مَا يَشْغَلُ رَسُولَ اللَّهِ عَنِّي فَسَمِعَهُ رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ يَا أَنَسُ مَنْ هَذَا فَقُلْتُ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ ع قَالَ ائِذْ لَهُ فَلَمَّا دَخَلَ قَالَ لَهُ يَا عَلِيُّ إِنِّي قَدْ دَعَوْتُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَنْ يَأْتِنِي بِأَحَبِّ خَلْقِهِ إِلَيْهِ وَ إِلَيَّ يَأْكُلُ مَعِيَ مِنْ هَذَا الطَّائِرِ وَ لَوْ لَمْ تَجِئْنِي فِي الثَّالِثَةِ لَدَعَوْتُ اللَّهَ بِاسْمِكَ أَنْ يَأْتِنِي بِكَ فَقَالَ عَلِيٌّ ع يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ جِئْتُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ كُلَّ ذَلِكَ يُرْذَنِي أَنَسُ وَ يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ عَنْكَ مَشْغُولٌ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ص يَا أَنَسُ مَا حَمَلَكَ عَلَى هَذَا فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ سَمِعْتُ الدَّعْوَةَ فَأَحْبَبْتُ أَنْ يَكُونَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ الدَّارِ اسْتَشْهَدَنِي عَلِيٌّ ع فَكَتَمْتُهُ فَقُلْتُ إِنِّي نَسِيتُهُ فَرَفَعَ عَلِيٌّ ع يَدَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ اللَّهُمَّ ائِزْ أَنَسًا بَوَاضِحٍ لَا يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ ثُمَّ كَشَفَ الْعَصَابَةَ عَنْ رَأْسِهِ فَقَالَ هَذِهِ دَعْوَةُ عَلِيٍّ هَذِهِ دَعْوَةُ عَلِيٍّ.

ابو هربه گوید دیدم انس بن مالک دستمالی بر سر بسته از سبیش پرسیدم گفت بر اثر نفرین علی بن ابی طالب است گفتم چطور؟ گفت من خدمتکار رسول خدا (ص) بودم مرغ بریانی بآن حضرت هدیه کردند، فرمود خدایا دوستتر مردم را نزد خودت و خودم برسان تا با من از این پرنده بخورد علی (ع) آمد و من گفتم رسول خدا (ص) کاری دارد و او را راه ندادم بانتظار اینکه یکی از قوم خودم برسد باز رسول خدا (ص) همان دعا را تکرار کرد و دوباره علی (ع) آمد و من

## گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

همان را گفتم بانتظار مردی از قوم خودم رسول خدا (ص) برای بار سوم همان دعا را کرد و باز هم علی (ع) آمد و من همان را گفتم و علی فریاد برداشت که رسول خدا چه کاری دارد که مرا نمیپذیرد؟ آوازش بگوش پیغمبر رسید و فرمود ای انس این کیست؟ گفتم علی بن ابی طالب است گفت به او اجازه بده چون وارد شد فرمود ای علی من سه بار به درگاه خدا دعا کردم که محبوبترین خلقش نزد او و خودم بیاید و بامن از این پرنده بخورد و اگر در این بار سوم نیامده بودی تو را بنام دعوت می کردم عرض کرد، یا رسول الله من بار سوم است که آمدم و انس مرا برگردانده و می گفت رسول خدا از پذیرش تو بکاری مشغول، رسول خدا فرمود ای انس چه تو را بر این کار واداشت؟ عرض کرد من دعوت را شنیدم و خواستم شامل یکی از قوم خودم شود، چون روز احتجاج برای خلافت شد علی مرا گواه خواست و کتمان کردم و گفتم فراموش کردم علی دست بآسمان برداشت و گفت خدایا انس را به يك پیسی بینداز که نتواند آن را از مردم نهان دارد.

سپس دستمال از سر برداشت و گفت اینست نفرین علی (ع).

إحقاق الحق، الشوشتری ج ۵ ۳۳۳ الثامن ما رواه عبد الله بن أنس عنه .....

عن أنس بن مالك قال اهدى لرسول الله صلى الله عليه وآله وسلم حجل مشوى بخبزه و ضيافة، فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: «اللهم ائتني باحبّ خلقك إليك يأكل معي من هذا الطعام» فقالت عائشة: اللهم اجعله أبي، و قالت حفصة: اللهم اجعله أبي، و قال أنس: و قلت: اللهم اجعله سعد بن عبادة، قال أنس: فسمعت حركة بالباب فقلت إنّ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم على حاجة، فانصرف، ثمّ سمعت حركة بالباب فخرجت فإذا على بالباب، فقلت: إنّ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم على حاجة، فانصرف، ثمّ سمعت حركة بالباب فسلم علىّ فسمع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم صوتّه فقال: انظر من هذا؟ فخرجت فإذا هو علىّ فجئت الى رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فأخبرته، فقال: ائذن له يدخل علىّ فأذنت له فدخل، فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: اللهم و إليّ اللهم و إليّ.